

LBRIS

We know
books

M.G. LEONARD & SAM SEDGMAN

CRIMA
—DIN—
SAFARI
STAR

**AVENTURI
IN
TREN**

Ilustrații de
Elisa Paganelli

Traducere din limba engleză de
Diana Trăncuță

LITERA
București

CAPITOLUL UNU

CRĂCIUNUL ÎN CREWE

— **P**ssst, Hal! Te-ai trezit?
Hal se ridică în capul oaselor și își deschise ochii împăienjeniți de somn. Era întuneric în cameră și se simțea miros de cafea. În pragul ușii stătea o siluetă în pijama cu dungă, luminată de becul aprins pe palier.

– Unchiule Nat? Hal se ridică în genunchi de bucurie. Ai venit!

– Crăciun fericit, Hal!

Hal aprinse veioza, care luminează felicitările de Crăciun de pe noptieră, primite de la Lenny, Hadley și Mason, prietenii pe care și-i făcuse în călătoriile cu trenul. Pe biroul de la capătul patului zăceau vrafuri de pagini împrăștiate, desene cu familia, cățelușa și trenurile – o mulțime de trenuri! La perete, înghesuite lângă un turn înclinat, ridicat din carnetele de schițe, erau borcane de gem și conserve ticsite de creioane, pixuri și carioci. Lui Hal îi plăcea la nebunie să deseneze, și cel mai mult își dorea să facă asta în tren, cu unchiul Nat.

Nasul negru și lucios al lui Bailey, cățelușa albă și pufoasă, îl împunse pe unchiul Nat și, gâfâind, patrupedul se cățără

LIBRIS

We know
books

nerăbdător în pat, cu ochii albaștri licărind și cu limba deja scoasă la înaintare.

– Bailey, dă-te jos! Bleah, nu! protestă Hal când cățelușa îl linse pe față.

Unchiul Nat râse.

– Credeam că în dimineața de Crăciun copiii se trezesc devreme.

– Cât e ceasul?

– Șase. Unchiul Nat luă o înghițitură din cana de cafea. Bev mi-a spus să-ți dau un brânci. Cred c-a venit Moș Crăciun.

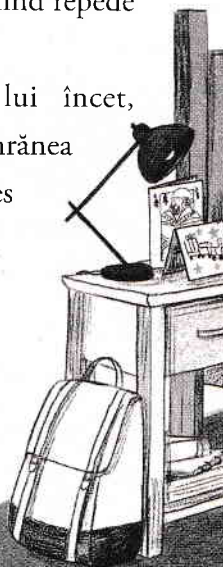
Hal izbucni în urale. Trecuseră două luni de la aventura lor cu trenul *California Comet* și, deși încerca să nu-și facă speranțe pentru o altă călătorie atât de curând, gândul de a porni la drum din nou cu unchiul său îl făcu să simtă fluturi în stomac. Coborî în grabă scările, cu unchiul Nat și Bailey venind repede după el.

– Crăciun fericit, scumpule! spuse mama lui încet, purtând-o în brațe pe Ellie, surioara, în timp ce o hrănea cu biberonul. Se uită la Nat. Ni se va alătura și James mai târziu, la cina de Crăciun?

– Mă tem că nu. Lucrează și apoi pleacă la părinții lui.

– Of, ce păcat!

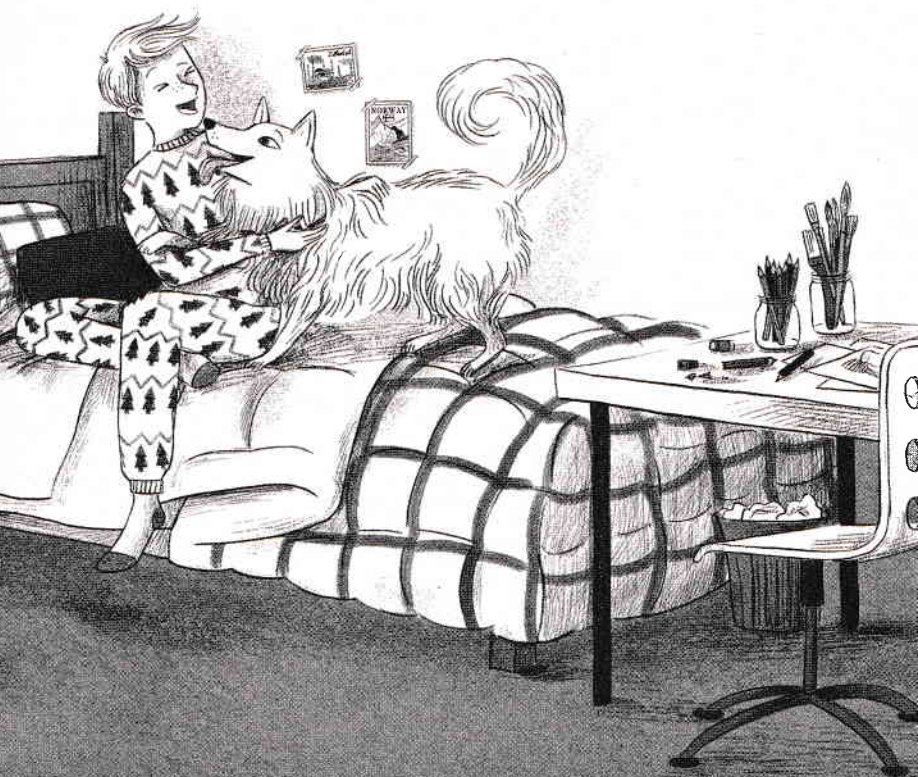
– Mi-e somn. Haideți înapoi în pat! spuse tatăl lui Hal, ieșind din bucătărie. Hal râse. Tatălui său îi sclipeau ochii de bucurie. Îi plăcea

LIBRIS We know books
Crăciunul la fel de mult ca lui Hal. Știi, Hal... zise el cu o voce serioasă, urmându-l pe băiat în sufragerie. Am avut o mică discuție și, ținând cont că ai doisprezece ani, am decis că ești prea mare pentru o șosetă de Crăciun.

– Taaaată! mârâi Hal. Tatăl lui făcea aceeași glumă în fiecare an.

– Am luat-o de pe șemineu seara trecută, continuă tatăl lui, savurând mormăielile lui Hal. Vei fi adolescent în curând și...

LIBRIS

We know
books

– Atunci ce e acolo? Hal arată spre șoseta pe care o atârname lângă șemineu în urmă cu o seară și care zăcea acum umflată pe podea, lângă brad.

– Măi, să fie! Tatăl lui Hal se scărpină în cap. De unde a apărut asta?

– Tată! Hal își acoperi fața cu palmele. Încetează!

Unchiul Nat chicotea, cocoțat pe brațul canapelei, iar mama lui Hal se cufundă între perne, continuând s-o țină în brațe pe Ellie.

– Sper că ai fost cuminte anul ăsta! Tatăl ridică din sprâncene întrebător. Dacă n-ai fost, poate că șoseta e plină de cartofi și de cărbuni.

– Cuminte? Am prins un hoț de bijuterii și-am rezolvat cazul unei răpiri! Am fost un băiat extraordinar!

– Haide, scumpule, zise mama lui râzând. Deschide șoseta!

Hal despachetă un yo-yo, un set de îngrijire pentru Bailey, o pernă pentru farse (în care tatăl lui suflă imediat și pretinse că se așază pe ea din greșală), două creioane ce puteau fi folosite și pe post de bețe pentru tobă și un pachet de cărți de joc, cu ilustrațiile unor trenuri vechi pe spate. Hal admiră fiecare cadou și mulțumi pentru ele, dar, pe măsură ce desfăcea unul câte unul, trăgea cu ochiul la pachetele de sub brad, căutând o etichetă cu scrisul cursiv al unchiului său.

– Te-ai mișcat repede! spuse mama lui, iar Hal răsturnă șoseta, din care se rostogoliră o mandarină și-o nucă. O puse pe Ellie în brațele tatălui. Haideți să deschidem cadourile de sub brad după micul dejun. Nat, avem clătite cu bacon și sirop

de arțar. Hal și-a dorit un mic dejun precum cele pe care le-ați avut în *California Comet*.

– Dar, Bev, ard de nerăbdare să văd ce mi-a luat Hal de Crăciun, spuse unchiul Nat, prinzând-o de mână. Nu putem să facem schimb de cadouri mai întâi?

– Da, haide! Hal sări în picioare și Bailey scoase un lătrat vesel. Fără să aștepte răspunsul mamei sale, se furișă sub brad, ignorând acele ascuțite, și scoase un pachet dreptunghiular. Crăciun fericit, unchiule Nat! Înghiți în sec, emoționat. Sper să-ți placă.

Unchiul Nat sfășie hârtia de împachetat, dând la iveală un tablou înrămat cu *Highland Falcon* șiuierând de-a lungul viaductului Ribblehead din Yorkshire.

– Hal! icni el. Tu ai desenat asta?

Hal încuviință.

Unchiului Nat i se umeziră ochii. Întinse mâna în care ținea desenul, ca să-l privească de la distanță.

– E perfect, Hal. Îmi place la nebunie! Cu brațul liber, îl strânse pe Hal într-o îmbrățișare. Vino-aici! Mulțumesc! E cel mai frumos cadou de Crăciun pe care mi l-aș fi putut dori! O să-l agăț în sufragerie, deasupra șemineului.

Hal se înroși de mândrie.

– A lucrat la el săptămâni întregi, spuse mama lui, radiind.

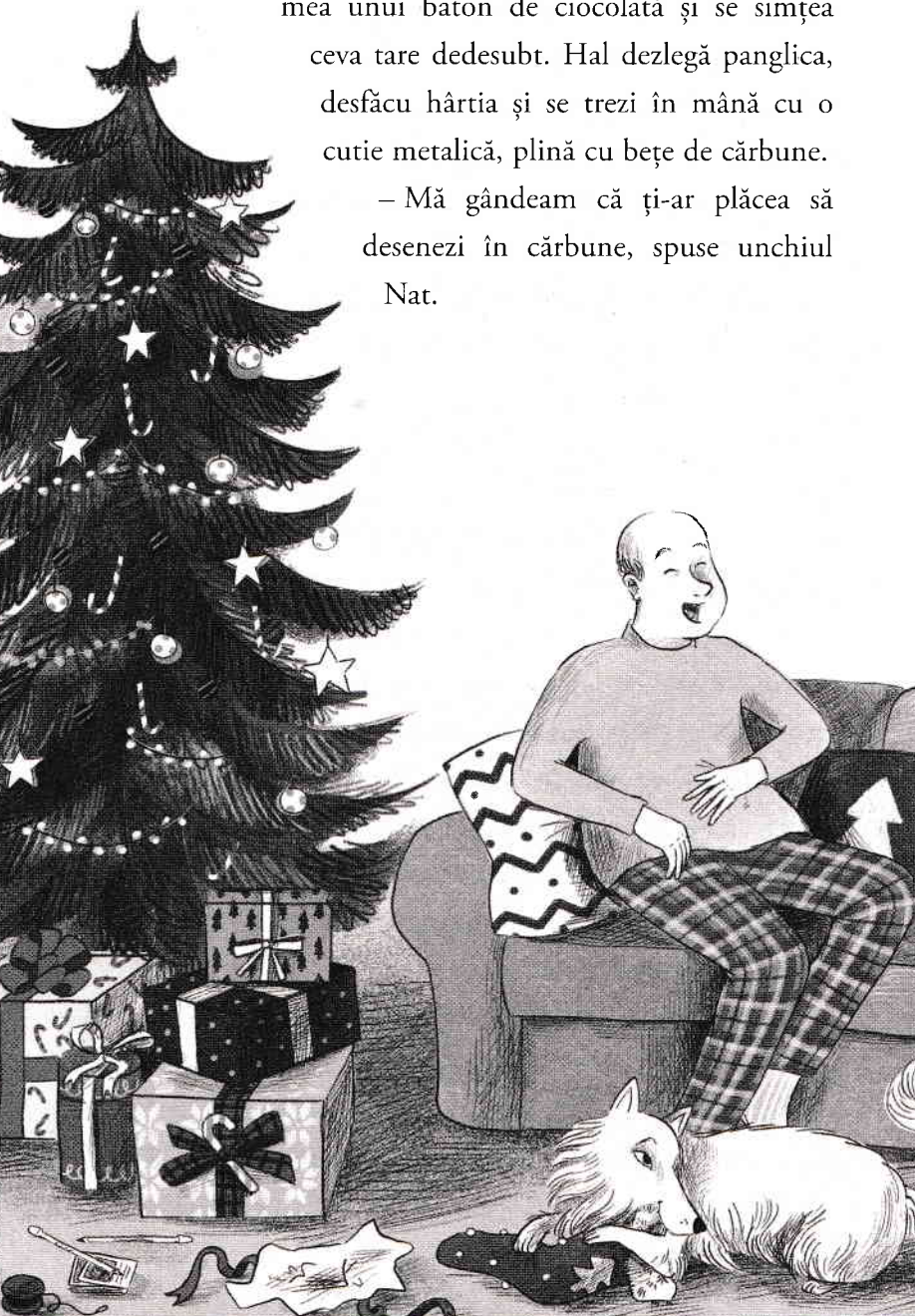
– Acum mă simt prost, zise unchiul Nat. Cadoul meu nu e nici pe departe la fel de frumos. Scoase un pachet din buzunar, înfășurat în hârtie aurie și legat cu o panglică roșie. Sper să-ți placă.

LBRIS

We know
books

– Mulțumesc, zise Hal. Cadoul era de mări-
mea unui baton de ciocolată și se simțea
ceva tare dedesubt. Hal dezlegă panglica,
desfăcu hârtia și se trezi în mână cu o
cutie metalică, plină cu bețe de cărbune.

– Mă gândeam că ți-ar plăcea să
desenezi în cărbune, spuse unchiul
Nat.

LIBRIS | We know books

Hal simți că rămâne fără aer și ranji frenetic spre cutie, încercând să-și ascundă dezamăgirea.

– Uau! Unchiule Nat, sunt minunate! N-am mai desenat niciodată în cărbune. Mulțumesc!

Toți cei din cameră se holbau la el, așa că deschise cutia, ca să-și dovedească interesul pentru bețele de cărbune.

În momentul acela, din ea căzu un cartonaș care zbură pe podea. Hal îl ridică.

– Trebuie să ai și ce desena, bineînțeles.

Cartonașul era colorat în verde-închis și inscripționat cu litere aurii. Hal se holbă la el. Încercă să vorbească, dar nu-și găsi nici suflul, nici cuvintele, și nu făcu decât să miște din buze ca un pește. Se uită la unchiul lui, care mustăcea ca o pisică Cheshire.

– Mergem în Africa de Sud, Hal! zise unchiul Nat bucuros. În vacanța ta din februarie. O să luăm trenul *Safari Star* din Pretoria până în Zimbabwe ca să vedem Cascada Victoria, la granița cu Zambia. Mă gândeam că ți-ar plăcea să desenezi în cărbune animalele pe care le vom vedea în rezervațiile naturale...

Dar nu apucă să termine fraza, pentru că Hal se puse pe chiuit și alergă spre el, lăsând bețele de cărbune să zboare când se năpusti în brațele unchiului său, trântindu-l de pe canapea.

„Africa de Sud!“ Inima lui Hal exploda de bucurie la gândul unei alte călătorii cu trenul, alături de unchiul său. Dar băiatul încă nu știa că aceasta urma să fie cea mai periculoasă aventură a lor.

CAPITOLUL DOI

GARA SAFARI

Hal își umezi cu salivă marginea degetului, pe care și-l trecu peste liniile în cărbune din carnetul de schițe, separându-le ca să semene cu ghimpii negri și ascuțiți. Subiectul desenului său ronțăia scoarță de copac și se încrunta la el. Porcul spinos avea nasul ca un burete, o creastă grizonată, țepi lungi și ascuțiți și un ciot de coadă. Hal se aplecă mai aproape să-i studieze fața, iar creatura țepoasă pufăi, se fofilă către depoul trenului și se adăposti într-o văgăună prăfuită.

– Un client înțepat, zise unchiul Nat. O pălărie de paie îi ferea chipul palid de strălucirea soarelui, iar cămașa albă apretată și costumul din in bej îl făceau să arate, din cap până-n picioare, ca un călător european tipic.

Stăteau la o masă de fier, pe peronul gol din Pretoria Gardens, un terminal privat de la periferia orașului. Înainte ca locul să fie transformat în gară, aici existase un conac grandios, iar terenul din jur, ce fremăta acum de faună sălbatică, fusese împânzit de grădini în stil formal. Hal se gândi la cei de-acasă, din Crewe,

care își petreceau mini-vacanța într-o atmosferă rece și gri de februarie, și zâmbi spre vitele Nguni în culori pestrițe roșu cu maroniu, ce pășteau în soarele dimineții, dincolo de calea ferată.

Aterizaseră în Johannesburg cu o seară în urmă și porniseră către Pretoria dis-de-dimineată. Făcuseră doar o oră de la hotel, iar Hal ardea de nerăbdare să exploreze gara. Imediat ce taxiul lor oprise pe macadamul alb, Hal cuprinse cu privirea clădirea impresionantă de cărămidă roșie, îmbrăcată în liane și flori curgătoare. Pe un indicator verde-închis, pe jumătate ascuns printre straturile de flori, era scris „Gara Ackerman“ cu vopsea aurie decojită. O combinație de bucurie și înfometare îl făcu pe Hal să aibă senzația că o armată de broaște țopăia în stomacul lui.

Un hamal le luă bagajele, apoi le aduse micul dejun pe terasă, care era, de fapt, o porțiune mai lată a peronului. Linia de cale ferată era atât de aproape de clădirea casei, încât părea o alee ieșită din comun.

În timp ce Hal înfuleca fructe și foitaje, un bărbat cu un rânjet ca de crocodil lihnit se apropia de masa lor. Părul și barba cărunte, tunse scurt, îi scoteau în evidență pielea albă ușor bronzată, și era îmbrăcat cu o cămașă albastră și pantaloni de culoarea cretei.

– Nathaniel Bradshaw? Numele meu e Luther Ackerman. Bine ați venit în Pretoria Gardens, pe calea ferată a familiei mele! Îi strânse energic mâna unchiului Nat. Mă bucur atât de mult că ați acceptat invitația mea. Pregătiți-vă pentru o experiență unică în viață! Trenul *Safari Star* este un hotel de